

Č. j. VZ/S158/03-151/4988/03-IŠ

V Brně dne 9. prosince 2003

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 10. 10. 2003 z vlastního podnětu podle § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., ve věci přezkoumávání rozhodnutí a úkonů zadavatele – obce Jiřice, Jiřice č. 17, PSČ 396 01 Humpolec, zastoupené Svatoplukem Veroňkem, starostou – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Dům s pečovatelskou službou – 20 b. j. v Jiřicích“, zadané výzvou ze dne 30. 5. 2003 více zájemcům podle § 49 odst. 1 cit. zákona o zadávání veřejných zakázek, **rozhodl takto:**

Zadavatel – obec Jiřice – závažně porušil

- ustanovení § 49 odst. 10 cit. zákona o zadávání veřejných zakázek, když neprovedl hodnocení nabídek podle kritérií stanovených v zadání a neuvedl popis včetně zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, a rovněž tím, že nepoučil uchazeče o možnosti podat námítky,
- § 56 odst. 5 téhož zákona, když uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem ve lhůtě pro podání námitek.

Za zjištěná závažná porušení zákona se zadavateli podle § 62 odst. 1 zákona cit. zákona o zadávání veřejných zakázek **ukládá pokuta** ve výši 30 000,- Kč (třicet tisíc korun českých). Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízeného u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754 – 24825621/0710, konstantní symbol pro bezhotovostní platby 1148, variabilní symbol 1580315001.

O d ů v o d n ě n í

Dne 21. 7. 2003 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „orgán dohledu“) podnět k prošetření zadání veřejné zakázky „Dům s pečovatelskou službou – 20 b. j. v Jiřicích“ zadané výzvou více zájemcům podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. (dále jen „zákon“), ze dne 30. 5. 2003 v souvislosti s dřívějším zadáním veřejné zakázky (výzva ze dne 20. 5. 2002) se stejným názvem a obdobným předmětem plnění. Podavatel ve svém podnětu požadoval, aby bylo zadání veřejné zakázky zadané výzvou ze dne 30. 5. 2003 zrušeno a zadavatel byl poučen o své povinnosti zachovávat podmínky smlouvy o dílo, vzešlé z předchozího zadání veřejné zakázky, když od uvedené smlouvy podle názoru podavatele odstoupil neplatně.

Na základě zmíněného podnětu si orgán dohledu vyžádal dopisem ze dne 30. 7. 2003 od zadavatele, obce Jiřice, Jiřice č. 17, PSČ 396 01 Humpolec, zastoupené Svatoplukem Veroňkem, starostou (dále jen „zadavatel“) dokumentaci o zadání předmětné veřejné zakázky. Při posuzování předložené dokumentace orgán dohledu zjistil, že zadání veřejné zakázky ze dne 20. 5. 2002 bylo ukončeno rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky a podpisem smlouvy o dílo s vybraným uchazečem. Okamžikem, kdy byla mezi zadavatelem a vybraným uchazečem uzavřena zmíněná smlouva o dílo, tedy dnem 31. 7. 2002, skončil proces zadání původní veřejné zakázky, a tím i postup zadavatele podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v příslušném znění. Orgán dohledu upozornil podavatele podnětu, že není příslušný k posuzování platnosti uzavření obchodněprávních smluv mezi zadavatelem a vybraným uchazečem, ani nemůže rozhodnout o platnosti odstoupení od smlouvy či posuzovat důvody, které zadavatele vedou k vyhlášení nové veřejné zakázky. Orgán dohledu tedy prošetřil postup zadavatele při zadání veřejné zakázky zadané výzvou ze dne 30. 5. 2003

Při posuzování předložené dokumentace k zadání veřejné zakázky „Dům s pečovatelskou službou – 20 b. j. v Jiřicích“ zadané výzvou ze dne 30. 5. 2003 získal orgán dohledu pochybnosti o tom, zda úkony zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky byly učiněny v souladu se zákonem, a proto zahájil dne 10. 10. 2003 z vlastního podnětu správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

Zahájení řízení oznámil orgán dohledu zadavateli, jako jedinému účastníkovi správního řízení, dopisem č. j. S158/03-151/4513/03-IŠ, ve kterém zadavatele seznámil se zjištěnými skutečnostmi, které budou podkladem pro rozhodnutí, a stanovil lhůtu, ve které se mohl zadavatel k těmto skutečnostem vyjádřit.

Zadavatel tak učinil dopisem ze dne 15. 10. 2003. Ve svém vyjádření uznává, že pochybil, když nedodržel zákonem stanovenou minimální délku lhůty pro podání nabídek. Na vysvětlení svého konání uvádí, že, ačkoli bylo jeho snahou uvedenou lhůtu dodržet, vzhledem k tomu, že se v pátek dne 30. 5. 2003 nepodařilo zástupce stavebních firem zastihnout, došlo k předání výzvy až v pondělí 2. 6. 2003. Současně bylo zájmem zadavatele, aby se otevírání obálek uskutečnilo ještě před zasedáním obecního zastupitelstva, tj. před 17. 6. 2003, tak, aby měli zastupitelé dostatek času pro seznámení se s nabídkami.

Dále uznává, že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek veřejné soutěže ze dne 17. 6. 2003 nejsou vyhodnoceny platební podmínky a způsob financování stavby. Současně však tvrdí, že „tato záležitost“ byla řešena a že předložené nabídky byly velmi pečlivě posouzeny, s tím, že zadavatel došel k závěru, že „rozhodující je pro obec Jiřice celková cena za dílo, délka záruky na dílo a doba výstavby“. Uchazeči přitom, jak uvádí, podle jeho zkušeností v platebních podmínkách a způsobech financování udávají do nabídek tzv. „lákadla“ a v průběhu výstavby se je pak snaží dodatky ke smlouvě měnit.

Ke skutečnosti, že v rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky nebylo uvedeno poučení o možnosti podat námitky, zadavatel uvádí, že „tuto záležitost“ považoval za samozřejmou. V závěru svého vyjádření zadavatel konstatuje, že si je vědom, že „některé záležitosti“, které uvedl orgán dohledu v oznámení o zahájení správního řízení „nebyly úplně v souladu“ se zákonem, že je však připraven se v budoucnu obdobných chyb vyvarovat.

Dopisem ze dne 19. 11. 2003, který zadavatel obdržel až dne 3. 12. 2003, zaslal orgán dohledu zadavateli sdělení o průběhu šetření, ve kterém zadavatele rovněž vyzval, aby doplnil předloženou dokumentaci a poskytl mu možnost vyjádřit se k dalším zjištěným skutečnostem.

Zadavatel tak učinil dopisem, který orgán dohledu obdržel dne 4. 12. 2003. Přílohou zmíněného dopisu jsou námitky podané společností PSJ Pelhřimov spol. s r. o., Pelhřimov (dále jen „PJS“), dopisem ze dne 27. 6. 2003, rozhodnutí zadavatele o podaných námitkách ze dne 8. 7. 2003 a doručenka k rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, která potvrzuje, že uchazeč PJS rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky převzal dne 26. 6. 2003.

V uvedeném dopise zadavatel konstatuje, že si uvědomuje, že došlo z jeho strany k porušení zákona, když uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na realizaci veřejné zakázky v době, kdy běžela lhůta k podání námitek proti rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího uchazeče. Uvádí, že důvodem, který ho k tomu vedl, byla snaha o co nejrychlejší zahájení realizace veřejné zakázky vzhledem ke způsobu jejího financování a potřebě eliminace prodlžení vzniklého jejím opětovným zadáním. Jako další argument uvádí, že výsledky výběru byly všem uchazečům oznámeny ústně ještě předtím, než bylo odesláno písemné oznámení, a že z reakce všech uchazečů zadavatel „nabyl dojem, že výsledky výběru budou akceptovat a že proti nim nebudou mít žádné námitky. Dále uvádí zadavatel skutečnosti, které se týkají dřívějšího zadání veřejné zakázky se stejným předmětem zadání, jako má zkoumaná veřejná zakázka, jejíž zadávání však již bylo ukončeno, a z hlediska předmětu tohoto správního řízení nemají význam.

Orgán dohledu přezkoumal na základě § 57 a násl. zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o zadání veřejné zakázky, dokumentů předložených zadavatelem, a na základě vlastního zjištění dospěl k závěru, že se zadavatel dopustil závažných porušení zákona, přičemž uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Veřejná zakázka „Dům s pečovatelskou službou – 20 b. j. v Jiřicích“ byla zadána výzvou ze dne 30. 5. 2003 šesti zájemcům o veřejnou zakázku. Předmětem plnění šetřené veřejné zakázky byla realizace projektu stavby domu s pečovatelskou službou s 20-ti bytovými jednotkami, a to včetně přípojek na inženýrské sítě, žumpy na fekální vody, venkovního osvětlení, přístřešku na kontejnery, terénních a sadových úprav a vnitřních zpevněných ploch.

Ve výzvě více zájemcům o veřejnou zakázku ze dne 30. 5. 2003 byla lhůta pro podání nabídek vymezena okamžikem „ode dne odeslání nebo předání výzvy do pátku 13. 6. 2003 do 10 00 hod dopoledne.“ Podle potvrzení přiložených k dokumentaci o zadání veřejné zakázky si zájemci uvedenou výzvu převzali 2. 6. 2003. Lhůta pro podání nabídek činila v daném případě 10 dní.

Zákon stanoví v § 49 odst. 6, že „lhůta pro podání nabídek nesmí být kratší než 14 dnů. Prvním dnem této lhůty je den následující po dni doručení výzvy zájemci.“

Zadavatel svým postupem porušil zákon, když zájemcům pro podání nabídek poskytl kratší lhůtu, než je minimální doba stanovená v § 49 odst. 6 zákona. Okolnosti, se kterými bylo zkrácení lhůty spojeno a které zadavatel uvádí ve svém vyjádření jako vysvětlení, nemůže orgán dohledu v této souvislosti akceptovat. Zadavatel mohl při stanovení lhůty ve výzvě s možnými průtahy počítat, a lhůtu měl proto stanovit s dostatečnou časovou rezervou. Potřebu seznámit se s nabídkami uchazečů „ještě před zasedáním obecního zastupitelstva“ nelze řešit porušením zákonné povinnosti zadavatele.

Do konce soutěžní lhůty podalo nabídku všech 6 zájemců, přičemž předložené nabídky byly úplné a splňovaly požadavky výzvy.

S ohledem na skutečnost, že všech 6 vyzvaných zájemců předložilo v takto stanovené lhůtě svoji nabídku, přičemž všechny byly řádně vypracovány, a dále, že žádný z uchazečů nepodal námitku proti uvedenému úkonu zadavatele, nepovažuje orgán dohledu výše popsany postup zadavatele za závažné porušení zákona a nezohlednil jej při uložení pokuty zadavateli.

Zákon stanoví v § 49 odst. 10, že „hodnocení nabídek zadavatel provede podle kritérií stanovených v zadání způsobem uvedeným v § 6“ zákona. Podle cit. ustanovení zákona je dále zadavatel „povinen pořídít o posouzení a hodnocení nabídek záznam, ve kterém uvede popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky“. V § 6 odst. 1 stanoví zákon možnost provádět hodnocení nabídek podle výše nabídkové ceny nebo ekonomické vhodnosti nabídek v souladu s kritérii uvedenými v podmínkách soutěže.

Zadavatel stanovil ve výzvě zájemcům o veřejnou zakázku ze dne 30. 5. 2003 v bodu 4, že „při hodnocení došlých nabídek bude přihlédnuto zejména k následujícím kritériím:

- celková cena za vlastní objekt,
- celková cena za venkovní a terénní úpravy,
- platební podmínky a způsob financování stavby,
- doba realizace výstavby a
- záruky poskytnuté na dílo. “

Při formulaci výzvy se tedy zadavatel rozhodl pro posuzování nabídek podle jejich ekonomické vhodnosti a stanovil pět určujících kritérií.

V této souvislosti orgán dohledu uvádí, že začlenění výrazu „zejména“ do formulace stanovující kritéria hodnocení nabídek navozuje dojem, že kritéria, podle nichž bude probíhat hodnocení, nejsou omezena pouze na ta výslovně uvedená ve výzvě, a že je možné, že hodnocení bude probíhat i podle dalších, předem neuvedených kritérií. Uchazeči tak mohou být uváděni do nejistoty na jaká hlediska se mají zaměřit při koncipování svých

nabídek. Tím je narušena zásada transparentnosti, jíž se musí zadávání veřejných zakázek vždy řídit.

Posouzení a hodnocení nabídek předložených jednotlivými uchazeči zadavatel zaznamenal v dokumentu nazvaném „Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek veřejné soutěže a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky“ ze dne 17. 6. 2003, a to tak, že stanovil nejvhodnější nabídku a dále uvedl pořadí nabídek ostatních uchazečů. U každé z hodnocených nabídek přitom uvedl :

- celkovou cenu za dílo,
- délku záruky na dílo
- a dobu výstavby.

Kritérium „celková cena díla“ lze považovat za společné vyjádření kritérií „celková cena za vlastní objekt“ a „celková cena za venkovní a terénní úpravy“ (majíce při posouzení a hodnocení nezměněný význam). Ačkoli však zadavatel stanovil ve výzvě jako jedno z kritérií „platební podmínky a způsob financování výstavby“, v záznamu o posouzení a hodnocení nabídek není uvedené kritérium vůbec zohledněno.

Nabídky jednotlivých uchazečů se přitom v kritériu „platební podmínky a způsob financování výstavby“ od sebe poměrně odlišují. Zatímco například vybraný uchazeč AGOS stavební a. s. Pelhřimov, Tomáše ze Štítného 634, Pelhřimov (dále jen „AGOS“), ve svém návrhu smlouvy o dílo formuluje smluvní pokutu následovně:

- za nedodržení termínů ze strany zhotovitele 0,05 % z ceny za každý den prodlení,
  - za prodlení v odstraňování vad a nedodělků 500 Kč za každý den a
  - za prodlení objednatele s placením faktur 0,1 % z nezaplacené částky za den,
- s tím, že nenabízí žádnou pomoc v případě dočasného deficitu financí prostředků na straně zadavatele, obce Jiřice, tak uchazeč umístěný na druhém místě – společnost PSJ – uvádí v návrhu smlouvy o dílo smluvní pokutu:
- pro případ prodlení s ukončením a předáním díla 0,05 % z ceny za každý den (max. do výše 10 % ceny díla) a
  - za prodlení objednatele s placením faktur 0,05 % z nezaplacené částky za den,
- s tím, že v případě finančních potíží obce nabízí možnost poskytnutí finanční výpomoci v částce 3 mil. Kč na dobu překlenutí uvedených potíží.

Z uvedeného je zřejmé, že uchazeči nabízeli různé platební podmínky a způsob financování stavby. Zadavatel však při posouzení a hodnocení nerespektoval uvedené kritérium a neprovedl tedy hodnocení nabídek podle kritérií stanovených v zadání, jak to ukládá § 49 odst. 10 zákona, čímž závažným způsobem porušil cit. ustanovení zákona.

V záznamu posouzení a hodnocení nabídek není provedeno srovnání, jak nabídky vyhověly jednotlivým kritériím a srovnání významu hodnocení jednotlivých kritérií pro celkové hodnocení nabídek. Zmíněná srovnání mají přitom v případě šetřené veřejné zakázky zásadní význam pro celkové posouzení výhodnosti jednotlivých nabídek a pro určení jejich vzájemného pořadí, ke kterému zadavatel v záznamu přistoupil. Uvedená skutečnost se projevuje i v rámci porovnání nabídek uchazeče na prvním a druhém místě v celkovém pořadí, tak jak je stanovil zadavatel.

- V rámci kritéria „záruky za poskytnuté na dílo“ poskytuje uchazeč AGOS, jehož nabídka se umístila na prvním místě, ve své nabídce záruku na dílo 36 měsíců, zatímco uchazeč PSJ, jehož nabídka skončila druhá v pořadí, 65 měsíců.

- Při posuzování kritéria „platební podmínky a způsob financování“ pak vplynou rozdíly, jež jsou uvedeny výše.
- Uchazeč AGOS navrhuje jako celkovou cenu za dílo částku 16 398 000,- Kč včetně DPH, uchazeč PSJ 16 455 156, 65 Kč včetně DPH.
- Doba výstavby jako další kritérium posuzování je u nabídek uchazeče AGOS a uchazeče PJS shodná, činí 13 měsíců.

Nabídky obou uvedených uchazečů se tedy v rámci kritéria cena liší pouze o 0,4 % ve prospěch uchazeče AGOS, když přitom v míře naplnění dalších dvou zadavatelem stanovených kritérií jsou naopak rozdíly v neprospěch nabídky uchazeče AGOS. S ohledem na výše uvedené fakta není zřejmé, jakými úvahami byl zadavatel veden, jestliže stanovil jako nejvýhodnější nabídku uchazeče AGOS, neboť zdůvodnění zadavatele (dopis ze dne 15. 10. 2003), že rozhodující pro zadavatele byla mimo jiné cena díla, nemůže orgán dohledu s ohledem na zjištěný minimální rozdíl akceptovat. Rovněž argument zadavatele, že na rozhodnutí měla vliv délka záruky (viz str. 3 odst. 1 tohoto rozhodnutí), se na základě zjištěných skutečností nezakládá na pravdě.

Zadavatel nepopsal způsob, jakým dospěl k pořadí nabídek, tak jak je stanovil v záznamu posouzení a hodnocení nabídek, ani neuvedl důvody, proč nabídku uchazeče AGOS v souladu s kritérii posuzování stanovenými ve výzvě považuje za nejvhodnější nabídku, když vzhledem k uvedeným parametrům nabídek není situace zřejmá. Zadavatel tedy při provedení posouzení a hodnocení nabídek nepopsal a nezdůvodnil výběr nejvhodnější nabídky, tak jak to stanoví § 49 odst. 10 zákona. K názorům, které zadavatel uvedl ve svém vyjádření, orgán dohledu dále uvádí, že jestliže si je zadavatel ze své zkušenosti vědom, že platební podmínky a způsoby financování uváděné uchazeči obsahují nežádoucí „lákadla“, neměl tyto parametry nabídky stanovit ve výzvě jedním z kritérií výběru.

Orgán dohledu považuje skutečnost, že zadavatel při posouzení a hodnocení nabídek nezohlednil kritérium „platební podmínky a způsob financování výstavby“ v souvislosti se skutečností, že nepopsal a nezdůvodnil výběr nejvhodnější nabídky, ačkoli obě skutečnosti byly vzhledem k okolnostem případu zásadní pro stanovení nejvhodnější nabídky, za závažné porušení § 49 odst. 10 zákona. Závažnost porušení zákona spočívá v tom, že se týká vlastního výběru nejvhodnější nabídky, při kterém zadavatel postupoval netransparentně.

Zákon v § 49 odst. 10 rovněž stanoví, že zadavatel v rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky „zároveň uchazeče poučí o možnosti podat námitky“. Dále v § 56 odst. 5 zákon stanoví, že „před uplynutím lhůty pro podání námitek, a jsou-li námitky podány včas, nesmí zadavatel činit žádné úkony směřující k dokončení zadání veřejné zakázky ani uzavřít smlouvu, ani zadání veřejné zakázky zrušit“ a že „podání námitek je povinen oznámit všem uchazečům“.

Zadavatel v dokumentu „Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek veřejné soutěže a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky“ ze dne 17. 6. 2003“, který zaslal jednotlivým uchazečům, aby jim oznámil rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, neuvedl poučení o možnosti podat námitky, čímž nesplnil povinnost, která je mu ze zákona uložena. Vyjádření zadavatele, že „tuto skutečnost“ považoval „za samozřejmou“ nelze akceptovat, neboť § 49 odst. 10 zákona zadavateli výslovně ukládá povinnost uchazeče na možnost podání námitek upozornit.

Podle doručky předložené zadavatelem na vyzvání orgánu dohledu bylo rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího uchazeče ze dne 16. 6. 2003 uchazeči PSJ doručeno 26. 6. 2003.

Uchazeč PSJ podal námitky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího uchazeče dopisem ze dne 27. 6. 2003. Zadavatel námitkám uchazeče PSJ rozhodnutím ze dne 8. 7. 2003 nevyhověl. Zadavatel však uzavřel s vybraným uchazečem – společností AGOS smlouvu o dílo již dne 26. 6. 2003, tedy v den doručení oznámení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky uchazeči PSJ. Argumentaci zadavatele, že výsledky výběru byly všem uchazečům oznámeny ústně ještě předtím, než bylo odesláno písemné oznámení, a že z reakce všech uchazečů zadavatel „nabyl dojem, že výsledky výběru budou akceptovat a že proti nim nebudou mít žádné námitky“, nemůže orgán dohledu zohlednit, neboť zákon stanoví přesný postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky.

Tím, že zadavatel neuvedl v oznámení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky poučení o možnosti podat námitky, porušil závažně ustanovení § 49 odst. 10 zákona. Poněvadž uzavřel smlouvu na plnění předmětu zakázky s vybraným uchazečem v době, kdy běžela lhůta pro podání námitek, zadavatel závažně porušil § 56 odst. 5 zákona.

Závažnost obou uvedených porušení zákona spočívá v tom, že zadavatel svým postupem, kdy nepoučil uchazeče o možnosti podat námitky a nerespektoval ani lhůtu, která je stanovena zákonem k podání námitek, fakticky nedal prostor uchazečům k zvrácení jeho rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, v případě, že by se prokázaly skutečnosti, které by nasvědčovaly, že vzhledem k stanoveným kritériím, nebyla vybrána nejvhodnější nabídka. Postup zadavatele je v rozporu se zásadou přezkoumatelnosti rozhodnutí zadavatele při zadávání veřejných zakázek.

Orgán dohledu podle § 62 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, může uložit zadavateli za závažné či opětovné porušení zákona pokutu do výše 1 % ceny zakázky. Vzhledem k tomu, že zadavatel již uzavřel na plnění veřejné zakázky „Dům s pečovatelskou službou – 20 b. j. v Jiřicích“ smlouvu a zakázka je ve fázi realizace, nelze dosáhnout nápravy fakticky. Orgán dohledu tedy přistoupil k uložení pokuty, neboť porušení zákona, kterého se zadavatel při zadání předmětné veřejné zakázky dopustil, je porušením závažným.

Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil závažného porušení zákona, stanovená podle ceny díla uvedené ve smlouvě o díle, uzavřené mezi vybraným uchazečem AGOS a zadavatelem dne 25. 6. 2003, činí 16 398 000,- Kč s DPH. Horní hranice možné pokuty tak činí 163 980,- Kč. Orgán dohledu uložil zadavateli pokutu ve výši 30 000,- Kč, když k tíži zadavatele zohlednil skutečnost, že není zřejmé, zda zadavatel vybral nejvhodnější nabídku a že zadavatel k uvedené situaci přispíval i svým postupem po rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky.

Orgánu dohledu je současně rovněž známa situace související s financováním obcí obecně. Z uvedeného důvodu proto volil výši sankce u níž předpokládá, že neohrozí chod, resp. nenaruší plnění úkolů, které má zadavatel ze zákona plnit, a přitom bude dostatečně adekvátní zjištěným porušením zákona. Tedy při dodržení principu jisté proporcionality, tak jak jej při své úvaze použil např. Vrchní soud v Olomouci v odůvodnění svého rozsudku č. j. 2A 5/2002, se rozhodl orgán dohledu uložit pokutu v dolní polovině její možné výše.

Před uložení pokuty orgán dohledu zkoumal, zda je naplněna podmínka uvedená ve větě druhé § 62 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, a to, že pokutu lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se orgán dohledu dozvěděl, že zadavatel porušil ustanovení tohoto zákona, nejpozději však do tří let,

kdy došlo k tomuto porušení. O porušení zákona se orgán dohledu dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 21. 7. 2003. K porušení zákona došlo dne 25. 6. 2003, kdy zadavatel uzavřel smlouvu.

Vzhledem ke zjištěnému závažnému porušení zákona a po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností uložil orgán dohledu zadavateli pokutu, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Miroslav Šumbera
vrchní ředitel

Obdrží:

obec Jiřice, Jiřice č. 17, PSČ 396 01 Humpolec, zast. Svatoplukem Veroňkem